

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

Wadahans, Fourth Mehl:

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

My Lord God is so beautiful. I do not know His worth.

ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਦੁਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥੧॥

Abandoning my Lord God, I have become entangled in duality. ||1||

ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲਉ ਇਆਣੀ ॥

How can I meet with my Husband? I don't know.

ਜੋ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਿਆਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

She who pleases her Husband Lord is a happy soul-bride. She meets with her Husband Lord - she is so wise. ||1||Pause||

ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੋਸ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰੁ ਪਾਵਾ ॥

I am filled with faults; how can I attain my Husband Lord?

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਾ ॥੨॥

You have many loves, but I am not in Your thoughts, O my Husband Lord. ||2||

ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਭਲੀ ਸੁਹਾਗਣਿ ॥

She who enjoys her Husband Lord, is the good soul-bride.

ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ॥੩॥

I don't have these virtues; what can I, the discarded bride, do? ||3||

ਨਿਤ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ॥

The soul-bride continually, constantly enjoys her Husband Lord.

ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕਬ ਹੀ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥੪॥

I have no good fortune; will He ever hold me close in His embrace? ||4||

ਤੂ ਪਿਰੁ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਉ ਅਉਗੁਣਿਆਰਾ ॥

You, O Husband Lord, are meritorious, while I am without merit.

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਬਖਸਿ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੫॥੨॥

I am worthless; please forgive Nanak, the meek. ||5||2||